

Un psalm

SAlecsandru

Dacă s-ar strânge lacrimile mele
Vărsate-n taină pe acest pământ
Ar fi burduful mare,plin de ele
Și n-aș putea să-l deplasez nicicând

Dar mângâierea mea-i că Domnul știe
Orice necaz prin care-n viața trec
Și-mi dă să beau mereu din apa vie
Salvandu-ma în lume de innec.

Aici e-aprins cuptorul suferinței
Și-i grea-ncercarea care m-a ajuns
Dar stau legat cu funia credinței
De Domnul meu Hristos care e sus.

Mai trec prin valea plângerii o vreme,
Mai sufăr chinul de a fi în trup
Mai sorb venin și fiere și blesteme
Până ce bezna o arunc la zdup.

Apoi,descătușat de toate cele
Ce mă tiranizează pe pământ ,
Voi fi precum un fulger printre stele
Urmând mereu divinul Sau Cuvânt .